

SLOVENSKI NAROD.

Izahaja vsak dan sredi, izimaj nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vsa leta 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vsa leta 18 gld., za četrt leta 8 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za ostanila plačuje se od štiristopenjske peti-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnštvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnštvo naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Nemškočeška sprava.

Mladočeška politika se je že od več strani obsejevala, in tudi na Slovenskem so nekateri časopisi se radi zaganjali v Mladočehe. Dogodki pa sedaj kažejo, da je odločna mladočeška politika le imela ugodne posledice. Čehi so postali tako važen faktor, da se s njimi računa, kakor se ni še nikdar poprej. Vlada se jim približuje, in Nemci priznavajo potrebo sprave s češkim narodom. V tem, ko se je češki narod organizoval, je pa mej Nemci zavladala desorganizacija in razpor, da vsakdo vidi, da ni samo nemška, pa tudi trajno nemško-poljska vlada več mogoča. Da so se razmere tako obrnile je pa nemala zasluga Mladočehov. Ko bi bili hoteli podpirati konservativce, kakor so jih Staročehi, bi konservativni klub bil ostal močen in nemški konservativci bi imeli silen upliv, za Čeha bi se pa nikdo ne zmenil. Konservativci bi bili dosegli zase lepe uspehe in njih stališče bi se bilo utrdilo. Ravno tako bi bili Mladočehi lahko mnogo pomagali levici, da bi ne bila tako opešala, kot je sedaj. V takih slučajih bi pa korist imeli le Nemci, ki bi bili sami vladali po svoji volji.

Kako drugačen je položaj danes, kakor je pa bil 1890. leta, ko so se sklepale dunajske punkcije. Tedaj se je sklepala sprava zaradi Nemcev, da bi hoteli priti v deželni zbor, a sedaj pa Nemci žele sprave. Pri tedanjih razmerah je bilo naravno, da se kaj ugodnega ni dalo doseči, drugače je pa sedaj, če Nemci žele sprave, bodo tudi morali ozirati se na češke želje.

Dunajske punkcije so sicer imele nekaj zdravega jedra. Tudi ni res, da bi se zaradi tega ne bile dale izvesti, ker se niso opirale na češko državno pravo. Njih glavna napaka je bila, da so se ozirale le na Češko, ne pa tudi na Moravsko in Šlezijo. Mladočehi so dobro vedeli, da se položaj moravskih in šleskih Slovanov še shujša, ako se zadovolji Nemce na Češkem in tako utrdi nemštvo na avstrijskem severu. Na Češkem bi namreč bila sprava le Nemcem v korist, dočim bi na Moravskem in v Šleziji bila v korist Slovanom. Nemški politiki sedaj v govorih pozivljajo Mladočehe, naj povedo pogoje za spravo, le to naglašajo, da v češko državno pravo ne bi mogli privoliti. Uresničenja češkega državnega

prava pa tudi Mladočehi ne mislijo zahtevati, dobro vedo, da stvar ni tako lahko izvršljiva.

Veseli pa nas, da Mladočehi ne mislijo storiti iste napake, kot so jo bili Staročehi. Njih prvo glasilo odgovarja na pozive, naj predlože pogoje za spravo, da Mladočehi niso za nobeno spravo, ki bi se ne raztezala tudi na Moravsko in Šlezijo. S tem je pa tudi dovolj povedanega. Vse, kar bode na Češkem Nemcem v korist, bode na Moravskem in v Šleziji Čehom. Za podlago se bode morala vzeti narodna enakopravnost. Naj se potem izvede za kronovine kot celote ali po okrajih, je pač naposled vse jednako. Če se bodo morda Nemci izrekli za poslednji način, potem se bode nemščina kar izrinila iz večine Moravske, kajti tri četrtine te dežele so slovanske. Razmere za nemštvo v tej deželi bodo za Nemce slabše, nego so sedaj na Češkem. V Šleziji izginejo nemške šole iz okrajev, koder še sedaj skoro slovanske šole ni.

Da bi bili Nemci že sedaj voljni privoliti v tako spravo, še ni gotovo, vsaj glede Šlezije se bodo močno upirali. Sploh še marsikaj kaže, da Nemci še niso voljni odreči se svojim predpravicam. Neki dogodek nam zopet kaže, da Nemci nimajo še resne volje za spravo. Čehi se dolgo že poganjajo za osnovo češkega vseučilišča na Moravskem. Da mora vseučilišče na Moravskem biti češko, je le pravična zahteva, ko so tri četrtine dežele češke. Pa ne le to, jedina visoka šola v tej deželi, tehnika v Brnu, je nemška, torej je pač pravično, da bode vseučilišče češko, vsaj v duhu narodne enakopravnosti bi bilo. Nemci so tudi z visokimi šolami že dovolj preskrbljeni. Dobrih osem milijonov avstrijskih Nemcev ima pet vseučilišč, dočim ima 6 milijonov Čehov samo jedno vseučilišče. Ker ne morejo več tajiti, da bi vseučilišče na Moravskem ne bilo potrebno, so pa Nemci začeli delati na to, da se osnuje v Brnu nemško vseučilišče. Očividno bi bila to nova krivica češkemu narodu in to le dokazuje, da Nemci odkritosrečno še ne žele sprave.

Zaradi tega bodo pa najbrž Čehi še morali čakati s sklepanjem sprave. To pa nič ne dene. Položaj Čehov na Češkem je že tak, da lahko čakajo; če za Moravijo in Šlezijo ničesa ne dosežejo, zanje sploh sprava nima nobene veljave. Položaj Nemcev, zlasti nemškoliberalne stranke se

bode gotovo še bolj slabšal in če Čehi ostanejo do slednji svoji dosednji politiki, ne bode dolgo, da bodo Nemci radi se udali v spravo, kakeršno bodo Čehi nasvetovali, kajti faktum ja, da Čehi napredujejo, Nemci pa nazadujejo.

Državni zbor.

Na Dunaji, 19. decembra.

Tolikokrat obljubljeni načrt o premembah sedaj veljavnega obrtnega reda se je danes predložil poslanski zbornici in se odkazal permanentnemu obrtnemu odseku.

Zbornica je razpravljala o proračunu ministerstva notranjih del.

Levičar dr. Funke se je tudi spodtikal ob tem, da se plemiči pri politični upravi protežirajo in zahteval, naj se radi t h ne zapostavljajo neplemiški uradniki.

Posl. Plasse je zahteval, naj se v novi kazenski zakon postavijo stroge določbe glede trpinčenja živalij.

Posl. Rutowski je govoril o izseljevanju iz Gališke in o dotičnih agitacijah za izseljevanje. Zahteval je regulacijo galiških rek in uvedbo prisilnega zavarovanja.

Posl. Promber je predlagal, naj se predstojniki pomožnih uradov pri političnih oblastvih druge instance uvrste v osmi činovni razred.

Posl. dr. pl. Kraus je predlagal, naj se najstarejši okrajni tajniki pri okrajnih glavarstvih uvrsté v deveti činovni razred.

Posl. Kyrle je predlagal, naj se stalno nastavijo pri okr. glavarstvih poslujoči provizorni uradni sluge.

Posl. dr. Šamaneck se je čudil, da se je ministerski predsednik upal govoriti o pravičnosti v trenutku, ko je občna pozornost obrnjena na gališke Ruse. Čehom je Badeni vrgel sotize v obraz. Dunajske vlade hujskajo narod proti narodu, da bi mogle v motni vodi ribariti. Govornik je zahteval naj se v Pragi ustanovi živinozdravniški zavod za Češko, Moravsko in Šlezijo, ter ostro kritikoval postopanje posamičnih okr. glavarjev. Končno je priporočal vladi, naj z ozirom na unanji položaj skuša narode zadovoljiti, kajti z nezadovoljnimi narodi ni upati na zmago.

Listek.

Institutka.

(Spisal Fr. G. Kosec.)
(Dalje.)

Nekoč so sedeli pri obedu. Tedaj je spregovorila Idina mati: „Kako vama tekne danes rižoto? — napravila ga je naša institutka“.

Zadovoljnih lic je prikimal nato oče: „Aj, aj, — Idka bo izborna kuharica!“ — brat Tone pa je naglo pristavil: „Pokusite še kruh, katerega je spekla sinoči!“ — Prav dober je.“ —

Priprosta pohvala, ki je prihajala iz ust očetovih in bratovih, se je zdela Idi nepopisno osrečevalna, in tistega dne je bila vesela kod malokdaj v življenji svojem.

Ko ji je pa par dni za tem podaril oče — v znak priznanja njene pridnosti — krasen, lahak čolnič, tedaj je priklopelo njeno veselje do vrhunca. Odslej se niti Weissove Tilke ni spominjala več!

Prva je vstajala namestujoča svojo mamico, ki je bila počitka bolj potrebna kot ona, — naročevala in izvrševala materine ukaze, potem pa tekla k ribnjaku v svoj čolnič ter se po ribnjaku jedno

uro vozila; nato se je vrnila domov in delala ondi, kjer je bila najbolj potrebna. —

* * *

Tudi danes je prišla Ida na vse zgodaj k ribnjaku.

Najlepše poletno jutro je napočilo; solčni žarki trepetali so po ribnjakovi gladini, ki se je spreminjala v daljavi v rmenkasto se blesteče zrkalo; — v traji in bičevji je šumel lahen vetrič, v bližjem logu pa sta si odpevala dva ščinkovca.

Ida je veslala — nekoliko sklonjena — z obema rokama; rožnata obleka se je tesno prilagala njenemu životu, čegar obrisi so se pri vsakem udarcu vesel ostro označevali. Premočno preko sredine do onstranskega brega veslavši, krenila je ob levem bregu nazaj; ondi je bilo trsje posebno gosto in visoko ter je segalo daleč proti ribnjakovi sredini. Parkrat je že videla ondi več parov divjih rac.

Baš je veslala mimo mesta, kjer je bile trsje in bičevje najgostejše, ko se dvigne iz njega s stegenim vratom in nazaj molečimi nogami velik racman. V istem hipu pa počí puška in racman pade skoro tik Idinega čolna; močan lovski pes se prikaže izza trstja ter plava proti njej.

Vse to je bilo dejanje trenutka; Ida pa se je prestrašila tako, da bi bila izgubila skoro obe vesli; strel je počil tako blizu in nenadejano, da je vztrepetala v njej vsaka žilica in da v prvem hipu ni mogla niti besedice ziniti. Že v naslednjem hipu pa se je začul moški glas: „Pardon, — tisočkrat pardon, gospica!“ in iz trstja se je prikazal mal čoln z lovcom. „Moj Bog, takov double pa se mi še ni posrečil do danes!“ — dejal je na-to šaleč se v zadregi. „A kdo bi si mislil, da je ob tej zgodnji uri na ribnjaku tako plemenita divjačina!“

Dospel je s čolnom prav do njenega.

„Ekonom Fran Rus,“ dejal je predstavljajoč se ter vprašal: „Če se ne varam — gospica Gradnikova?“

Ida je prikimala.

„Jako me veseli, gospica! Z gospodom očetom sva dobra prijatelja, dasi sem jedva deset mesecev v tem kraji. Kupil sem si oni-le gradič“ — pokazal je s prstom na nasprotno stran, odkoder se je videla mej vejevjem košatih dreves široka streha in na vsaki strani mal okrogel stolp.

„Poznam Vas že najmanj pol leta, gospica,“ — je nadaljeval. „Miroj Bes!“ — zavpil je na to nad psom, ki se je zaganjal v racmana.

Po kratkem prepiru mej predsednikom Chlumeckim in posl. Parghartom sta govorila še dr. Menger in poročevalec dr. Kathrein, potem je zbornica razpravljala o poglavju „ceste in vodne gradbe“.

Pri tej točki so poslanci iz raznih kronovin izrekli želje, nanašajoče se na lokalne razmere.

Koncem seje so se čitale interpelacije, mej njimi interpelacija dr. Romančuka zastran vzprejema maloruske deputacije. V interpelaciji se dolži ministerski predsednik, da je merodajno mesto naporno informiral in da je neresničnost njegovih informacij razkriti patrijotična dolžnost. Neresnično je, da so duhovniki šli na Dunaj v tem, ko se je kardinal Sembratovič vrnil v Lvov. Duhovniki so se udeležili vzprejema Sembratoviča in šele potem odšli z deputacijo na Dunaj. Nesramno sumničenje je, trditi, da so potni troški se dobili iz Rusije. Člani deputacije so potne troške sami plačali. Posl. Dobernig in tovariši so predlagali, naj vlada kranjske industrijske družbe prošnji glede davčnih olajšav za nameravane plavže v Škedenju pri Trstu ne ugoditi.

Prihodnja seja bo jutri.

V Ljubljani, 20. decembra.

„Slovenski Gospodar“ in dr. Lueger. Mariborski „Slovenski Gospodar“ je jako navdušen za dunajske krščanske socialiste in je v tem oziru v nasprotju z „Südsteirische Post“ in južno-štajerskim dopisnikom „Politike“. Da bi opravičil svoje stališče, je povedal, da je dr. Lueger se proti nekemu slovenskemu narodnjaku izjavil na Zidanem mostu, da on ni nasproten „Slovincem“, da pa bodo le iz ozira na volilce glasovali krščanski socialisti proti celjski gimnaziji. To bodo pa storili le zaradi tega, ker vedo, da je Slovincem večina brez njih zagotovljena. „Deutsches Volksblatt“ pa sedaj trdi, da je vse to izmišljeno in da na Zidanem mostu sploh dr. Lueger z nobenim slovenskim narodnjakom govoril ni. Sedaj bi bilo pač dobro, da bi „Slovenski Gospodar“ povedal ime dotičnega narodnjaka in kdaj se je dotični pogovor vršil. Mi ne dvomimo, da mariborski slovenski list ni resnice pisal, temveč bi le dr. Lueger sedaj stvar rad utajil. Mi dr. Luegerja že poznamo, da je nož, ki na obe strani reže. „Slovenski Gospodar“ ga bode pa šele spoznal.

Dipaui in protisemitje. Baron Dipauli je čuden mož. Na jedni strani se laska protisemitom, na drugi pa skuša ohraniti dobre odnose s tistimi konservativci, ki so nasprotniki protisemitov. „Vaterland“ priobčil je dopis iz Gradca, v katerem se trdi, da nova ljudska stranka ne bode glasovala za dunajske protiliberalce, ker se ne ujema z njih bojnimi sredstvi. Tako se je baron izrekel proti nekemu štajerskemu konservativcu. Govoril je nadalje tudi o „zapeljani mladi duhovščini“, ki se mora pripeljati na pravo pot nazaj. Baron Dipauli je vse to utajil v popravku, katerega je poslal „Vaterlandu“ in „Reichsposti“. Državni poslanec Hagenhofer je pa sedaj v „Vaterlandu“ priobčil dopis, v katerem pravi, da je proti njemu se baron Dipauli izjavil, da se ne ujema s sredstvi protiliberalne stranke na Dunaju in da se torej ljudska stranka zanjo ne bode potegovala. Baron je nadalje izjavil, da je novo

stranko osnoval jedino zaradi tega, da po „Reichsposti“ zapeljano duhovščino pripelje na pravo pot ali jej vsaj olajša povrat. Z „Reichsposti“ on ni zadovoljen in misli osnovati nov list. To mnenje Dipaulijevo je pa tudi baronu Morseyu znano. Kdo od teh dveh klerikalnih poslancev trdi resnico?

Dolenjeavstrijski deželni zbor zaključen. Pri sklicanju deželnih zborov v novo zasedanje se je vladi pripetila mala neprilika, ki je pokazala, kako površno se posluje pri ministerstvih in kar utegne opozicija še porabiti proti vladi. Sklical se je tudi dolenjeavstrijski deželni zbor v novo zasedanje, če tudi se njegovo zadnje zasedanje še ni bilo zaključilo, temveč zborovanje le do 7. februarja odložilo. Novo zasedanje bi se bilo poprej začelo, nego je sedanje končano. To napako so seveda hitro poskusili s tem popraviti, da so deželni zbor takoj s posebnim cesarskim patentom zaključili. Pri ljudeh, ki ne vedo, kako je stvar, je pa to vzbudilo misel, da se dolenjeavstrijski deželni zbor sedaj ne snide.

Razpor mej Anglijo in Zjedinjenimi državami. Vsa politična pozornost, ki je bila dosedaj obrnjena v ožijem, se sedaj obrača nekam drugam. Govori se že, da pride do vojne mej Angleži in Zjedinjenimi državami severo-ameriškimi. Mej Anglijo in južno-ameriško republiko Venezuelo je že dolgo razpor zaradi nekega ozemlja ob reki Cuyuni poleg angleške Guyane. Venezuelska vlada je v tem oziru bila jako trdovratna in Anglija je dne 1. t. m. jej poslala ultimatum. V Angliji so mislili, da se Venezuela sedaj uda, ker vojevala se vendar ne bode z mnogo močnejšo Anglijo. V Londonu so sicer že malo slutili, da Zjedinjene države Venezuelo nagovarjajo, naj Angliji ne odjenja, a tega si vendar niso mislili, da bi morda jej bile pripravljene priti na pomoč. Te dni je pa predsednik Zjedinjenih držav Cleveland poslal kongresu izjavo, v kateri omenja, da je vlada Zjedinjenih držav opozorila Anglijo, da bi napad na Venezuelo nasprotoval Monroejevi doktrini, po kateri zmatrajo Zjedinjene države napad kake evropske države na vsako ameriško samostojno državo, za napad nanje. Anglija je odgovorila, da tukaj Monroejeva doktrina ne velja. Predsednik Cleveland ugovarja, da bi tukaj Monroejeva doktrina, ki velja od 1823. leta za vodilo unanji politiki Zjedinjenih držav, ne veljala, ko vendar gre za to, da bi Anglija rada odtrgala neki ameriški državi nekaj zemlje. Cleveland obžaluje, da je Anglija odklonila razsodišče. Sedaj ne ostaja Zjedinjenim državam drugega, da določijo pravo mejo mej angleško Guyano in Venezuelo. Kongres naj dovoli stroške za dotično komisijo. Nadalje se v izjavi naglašja, da morajo Zjedinjene države z vsemi sredstvi se upreti, da bi si Anglija prisvojila kaj zemlje, katero bode ameriška komisija priznala Venezueli. Tukaj gre za ameriško narodno čast. Obe zbornici kongresa ste to izjavo z navdušenjem vzprejeli. Senat jo je izročil odseku za unanje stvari v poročanje. V Angliji je seveda ta izjava vzbudila veliko razburjenost. Sedaj ne gre več za nekaj zemlje v Južni Ameriki, temveč za angleško čast. Tega Angleži ne morejo dopustiti, da bi Zjedinjene države določevale mejo njih posestvom. Zaradi tega bode morda stvar naposled odločevalo orožje.

Govor poslanca Ivana Nabergoja

v seji poslanske zbornice dne 11. decembra.

Visoka zbornica! Ko je sedanja vlada ob svojem nastopu vzela v roko upravo države, naglašal je njegova ekscelenca grof Badeni pri razvijanju svojega vladnega programa mej drugim, da novi vladi bode naloga, da v onih deželah, v kojih se nahajajo manjšine, vzams tudi v svoje varstvo te manjšine in jim tako omogoči naravni razvoj in uživanje pravic, pripadajočih jim po državnih zakonih avstrijskih v duševnem in narodnem pogledu. Z ozirom na to slovesno dano obljubo, kojoj smatram jaz resno in ne za navadno frazo, dovoljujem si ob tej dani mi priliki obrniti pozornost visoke vlade na nekatere vnebovpijajoče nezakonitosti, ki se še vedno dogajajo slovenskemu prebivalstvu Trsta in okolice v narodnem, duševnem in gnetnem pogledu. (Prav res!)

V Trstu in okolici je poleg italijanskega jezika tudi slovenski zakonito pripoznan kot deželni jezik: uporablja pa se skoro izključno, z jako malimi izjemami, le italijanski jezik, kajti ne le občinski uradi, kojih sveta dolžnost bi bila, s slovenskimi strankami občeovati in uradovati v slovenskem jeziku, upotrebljujejo le italijanski jezik (Tako je!), ampak tudi c. kr. uradniki se poslužujejo italijanskega jezika v občeovanju s slovenskimi strankami tudi tedaj, kadar stranke niso zmožne italijanskega jezika.

Posebno obžalovanja vredno je, da se pri civilnih in kazenskih razpravah pri deželnem sodišču v Trstu ter pri okrožnih sodiščih v Gorici in Rovinju vedno postopa nezakonito proti slovenskemu in hrvatskemu plemenu (Prav res!) s tem, da se silijo slovanske stranke, da morajo pred sodiščem — z malimi izjemami — zagovarjati se, pričati itd. v tujem in neumljivem jim jeziku.

Obžalovanja vredno je tudi, da slovenske obtožence še vedno sodijo italijanski porotniki (Čujte!). Dasi večina prebivalstva primorskega pripada slovanski narodnosti, in dasi ne manjka slovenskih mož, sposobnih za posel porotnika (Tako je!).

Obžalovanja vredno je nadalje, da je sklenil deželni zbor tržaški v svojem zadnjem zasedanju, da niso dopuščena samo slovenska vknjiženja v zemljiške knjige, kakor se vrši sedaj, ampak da je vsaki slovenski vknjižbi pridejati italijanski prevod. Ta sklep se je storil v nenavzočnosti slovenskih poslancev, ki se niso mogli udeleževati razprav deželnega zbora radi neprestanega žaljenja in zasmejanja slovenske narodnosti po italijanskih poslancih in sodrgi na galeriji. (Čujte! Čujte!) Gospoda moja, jaz nisem jurist, ali toliko zdravega razuma imam vendar, da sprevidim, da bi bilo tako postopanje nezmislno in unicum v naši državi. Ako bi imelo priti do tega — kar pa ni verojetno — nastal bi največji nered pri zemljiških knjigah, ker bi gotovo v mnogih slučajih jedna stranka smatrala za pravi tekst slovenski original, druga pa italijanski prevod, koji poslejni često ne bi natančno soglašal z originalom.

In tak nestvor priporočja primorska vlada v potrpejaje (Čujte! Čujte!), v veliko škodo slovenskega prebivalstva na Primorskem, pravosodstva, ter v nasprotju s temeljnimi zakoni državnimi.

Istotako žalostno je, da Slovenci in Hrvatje Primorske nimajo dosedaj nijedne srednje šole, da bi mogli vzgojevati svoje sinove na pedagoško jedino pravi podlagi. Pri vojaških naborih pa se gotovo ne prezirajo naši sinovi. (Prav dobro!) Še žalostneje pa je, da v mestu tržaškem do današnjega dne nimamo niti jedne slovenske šole (Čujte!), dasi slovenski stariši že dvanajst let prosijo take šole.

Ako bode sedanja vlada sledila načelom in nasvetom, ki jih dobiva od vladnih organov v Trstu, potem je mogoče, da se pred reši vstočno vprašanje, nego pa slovensko šolsko vprašanje v Trstu. (Veselosť in „Prav dobro!“) Pri proračunski

„Tako? — Kako mogoče? — začudila se je Ida; bile so to njene prve besede.

„Gospa mamá mi je pokazala Vašo najnovejšo sliko, a zdi se mi...“ umolknil je ter si nekam poredno smehljalje vihal dolge, bele brke.

„— — no kaj?“

„— — da je original še lepši od slike!“

Kako banalen kompliment! — Zardela je do ušes in ogorčena radi čudnega, predomačega vedenja tega človeka, ki se drzne še šaliti pogledala v stran.

„Mamá me čaka, z Bogom!“ — spregovorila je nevoljno ter prišla krepko za vesli.

„Vdan sluga, gospica! — Izvolite sporočiti gospej mamá in gospodu papá moj pozdrav; v kratkem ju obiščem, — videli se nismo že par tednov, potoval sem po Ogerskem... Klanjam se, gospica!“

Odveslala sta vsak na svojo stran.

„Ta predrzneš! Kako banalno se šali, — pa tako laskanje! Cel kmet!“ — mislila je Ida. — In vendar ji je ugajal ta človek in njegov — banalni kompliment! —

„Pikanten obrazek!“ — mrmral je Rus v

svoje dolge, skoro bele brke pod debelim nosom, privezuje čoln h kolu. Potlačil je racmana v svojo lovsko torbo, zažvižgal Besu ter se zamišljen napotil v svoj gradič.

In še parkrat je zamrmral:

„Zares pikanten obrazek; — krasen otrok ta institutka!“ —

* * *

Dolenjski cviček so pili, prigrizovali kruh ter se pomenkovali. Baš so odobedovali: stari Gradnik, Gradnička, sin Tone in domači prijatelj Fran Rus.

„Rečem Ti Gradnik, sedaj imamo železnico, kupčija pojde, da bo veselje, — samo znati treba! In midva znava! — Pa kakor sem dejal, gospa, snedel Vam bom cel blebec, izvrsten kruh imate!“

„Ah gospod Rus, Vaša pohvala se ne dotika mene, ampak naše institutke.“

„Kaj vraga! — Gospica Ida?! — Ume li tudi tako dobro kuhati?“

Gradnik se je krohotom zasmejal na ta Rusova vprašanja ter še sam vprašal: „Kako Ti je teknilo današnje kosilo, zlasti Tvoj zajec s polivko?“

„Kaj, tudi Ida?! — Aj, aj! — Gradnik, re-

čem Ti, dobra kuha, dobra peka, to je pri meni prvo.“

„Tudi pri meni. Ko sem si izbiral soprogo, vprašal sem najprej izvedence, kje je kako pošteno in bogato deklé, ki ne hodi po vseh plešiščih itd., o kateri ne vedo ljudje ničesar zlega. Malo so mi jih našli. Potem sem pa vprašal, katera izmej teh si zna napraviti sama krilo. Še jih je polovica odpadla. In končno sem poizvedel, katera izmej teh zna dobro kuhati. Ostali sta mi le dve na izbor, — lepšo sevé sem snubil.“

„Ha, ha! — dobro si ravnal. Soproga mora znati predvsem vsa gospodinjstva dela, vse drugo bodi le nameček!“

„Oho, — a izobrazba!“ — spregovoril je Tone, ki je pred leti absolvoval gospodarske šole na Dunaji in Klosterneuburgu. „Ženske, ki bi ne umela mojih teženj, ne poznala mojih uzorov ter se s menoj vred ne navduševala za nje, — ženske, ki bi se znala pomenkvati le o ponvah in loncih, pa mokrih plenica, — ki bi bila samo moja gospodinja in roditeljica mojih otrok, take ženske bi ne mogel trajno ljubiti, ker bi mi kmalu nedostalo spoštovanja do nje!“ (Dale prih.)

razpravi v leto 1894 sem omenil, da, ako vlada nima poguma, da bi zaukazala mestni občini tržaški, naj za slovenske otroke mesta nemudoma ustanovi potrebne ljudske šole, do kakoršnih imajo isti zakonito pravico, naj se iste ustanove na državne stroške, kakor se je zgodilo za nemške otroke, kojih število znaša komaj tretjino števila slovenskih otrok. (Tako je!) Iz povedanega morete razvideti, gospoda moja, kaka krivica se godi Slovincem v Primorski. Toda to ni še vse.

Pri poštnih in finančnih oblastih vidimo le nemške in italijanske napise. Te oblasti uradujejo le nemški in italijanski ter usiljujejo pismeno in ustmeno italijanski jezik slovenskemu in hrvatskemu prebivalstvu, z malimi izjemami pri finančnih oblastih.

In kaj naj rečem o tržaškem magistratu, kamor nosijo Slovenci britko prisluženi denar, da plačujejo neznosne občinske in državne davke, koje pobira občina vsled posebnega privilegija?

Ta davčna oblast izdaje Slovincem vsa povabila, odmerjenja pristojbin, eksekucije, pobotnice, z jedno besedo vse, kar prihaja od te oblasti, izključno le v italijanskem jeziku, in ako slovenski davkoplačevalec, nevedč italijanskemu jeziku, zahteva pojasnila, zakaj mora plačati to ali ono, dobi v odgovor: „Qua non si parla sciavo, ande in malora“ itd. Preveč bi bilo zahtevano, ako bi morala visoka zbornica poslušati tožbe o vseh teh nezakonitostih, ki jih morajo od dneva do dneva prenašati slovenski prebivalci okolice in mesta tržaškega. (Tako je!) (Konec prih.)

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 20. decembra.

— (Deželni glavarjem) je imenovan dež. posl. Oton Detela, njegovim namestnikom dež. posl. Leon grof Auersperg.

— (Repertoir slovenskega gledališča.) Našemu občinstvu ugajajo še najbolj ljudske igre. Če je snov vzeta iz domačega življenja ter količkaj zanimivo razpletena in če je predstava dobra, je uspeh dotične igre zagotovljen. Zategadelj je tudi pričakovati, da bode ljudska igra s petjem, „Brat Martin“, katera se bo jutri prvič pri nas predstavljala, vsem prijateljem našega gledališča ugajala. Igra je primerno lokalizovana. Dejanje je srečno izbrano in jako zanimivo; suče se poglavito okoli dobrosrčnega brata-redovnika, poleg njega pa nastopajo še pravi malomestni tipi. Vrh tega je v igro upletenih mnogo komičnih prizorov, pisanih s pravim dunajskim humorjem. Glavne vloge so v rokah g. Inemanna, gosp. Slavčeve in g. Danila, gosp. Polakove in g. Podgrajskega. Ako se uvažuje, da se je ta igra na Dunaju predstavljala kar stokrat zapored, da se igra na vseh provincijskih gledališčih in da se je kritika povsod izrekla o njej jako laskavo ter jo uvrstila med prve ljudske igre, potem pač ni dvomiti, da bode igra imela tudi pri nas uspeh, toliko bolj, ker so se poleg izvirnih pevskih točk uležile še nekatere druge, med temi pesem iz operete „Herzbub“, s katero pesmijo si je gosp. Polakova pri nje prvem nastopu v Karlovem gledališču hipoma pridobila simpatije razvajenih Dunajčanov.

— (Slovensko gledališče.) Sinoči se je pela tretjič Humperdinckova opera „Janko in Metka“. Predstava je bila jako dobra, skoro brezhibna. Gledališče je bilo dobro obiskano in so bili vsi predstavljalci odlikovani s pleskanjem.

— (Narodna društva in slovensko gledališče.) Vselej, kadar smo naznanjali dneve slovenskih predstav, smo dostavili prošnjo, naj se slovenska društva blagovole ozirajo na to, in prirediti svoje zabavne večere tako, da se ne dela nepotrebnega konkurenca dramatičnega društva predstavam. Žal, da se je v poslednjem času nekaterekrat grešilo proti temu. Ob nedeljah naj bi še bilo, ker tu je občinstva dovolj tudi za konkurenco. Teško pa je pojmiti, zakaj kako narodno društvo izbere baš isti delavnik, ko je zvečer slovenska predstava in se tako kolikor toliko narodnega občinstva odtegne gledališču, kakor se je to zgodilo včeraj. Naj bi se te prijateljske besede v bodoče bolj uvaževale, saj se to lahko stori, treba je le malo resne dobre volje.

— (Izpred sodišča.) Danes vršila se je pri tukajšnjem sodišču vsključna razprava zoper g. dr. Šušteršiča, kateri je bil, kakor smo svoječasno poročali, dne 12. septembra t. l. pri okrajnem sodišču v Postojini obsojen na 15 gld. globe event. v 3dnevni zapor, ker je pri neki obravnavi v Vipavi imenoval gg. Maksa Hrovatina in Avg. Petriča „barabe“. Sodni dvor je rabsodbo prve inštanice potrdil

in spoznal, da je naložena kazen navzlic obstoječim olajševalnim okolnostim že zategadelj opravičena, ker je bil dr. Šušteršič že dvakrat (jedenkrat celo z 10dnevni zaporom) kaznovan.

— (Razdelitev obleke) ubogim učenkam in učencem tukajšnjih ljudskih šol vršila se bode v nedeljo dne 22. decembra ob 11. uri dopoldne v telovadnici prve mestne deške šole v Poljskih ulicah. Odbor vabi najljubše p. n. dobrotnike šolske mladine k tej razdelitvi in se vsem, kateri so kaj darovali ali storili v ta dobrodelni namen, najtopleje zahvaljuje.

— („Zgodnja Danica.“) Temu, nekda tako bojevitemu listu se pozna, da se njegov urednik stara a vendar je za liberalca zanimivo, če ga časih pregleda. Slučajno nam je prišla v roke zadnja številka in našli smo v njej „Opombo zastran časnistva“, res klasično opombo. „Zgodnja Danica“ proklamuje: „Časniki, ki se repenčijo zoper papeža, škofo, duhovne, zoper katoliške družbe, zoper naš katoliški narod, zoper katoliške poštenjake (n. pr. zoper poštenjaka Luegerja, Dipaulija in dr. enake) taki časniki niso listi „naše gore“. Veri in sv. Cerkvi sovražne časnike brati je greh“. Očitno in nedvoumno se tu proklamuje, da je greh, brati časnike, kateri se „repencijsko“ zoper Luegerja, Dipaulija in dr. enake“. Po tem je torej dunajski nadškof strašen grešnik! Ne samo da čita „Vaterland“, še materijelno ga podpira, in ta list se prav odločno repenči zoper Luegerja in Dipaulija, in kar dela dunajski nadškof, to dela tudi praški kardinal in nadškof, to dela še mnogo drugih škofov in prelato. Torej so grozni grešniki in kar je najhujše, oni tega niti ne slutijo, se ne kesajo tega greha in zapadejo torej vsi hudčiču. Ubogi prelati! Človeka kar srce boli, če pomisli, da se bodo ti dobrorejeni gospodje v peklu cvrli. Kaj ko bi se jim poslala „Z. D.“? Gotovo bi se uklonili nje avtoriteti in zapustili „Vaterland“ ter se tako rešili večnega pogubljenja. Nam seveda ni rešitve, zakaj ko bi se tudi odvadili repenčiti se zoper škofo in katoliške duhovne, repenčili bi se zoper katoliške poštenjake kakršni so Zelen, Detela, Papež itd., torej smo na vsak način izgubljeni in se le s tem tolažimo, da se bomo pekli v družbi prav mnogih duhovnikov in katoliških poštenjakov. Mimo tega razglašanja, da je greh čitati „katoliške poštenjake“ pobijajoče liste, smo v „Z. D.“ zasledili še drugo, jako zanimivo stvar. Nabirejo se darovi za „Don Boskovo napravo“. Dolgo smo povpraševali, kaka naprava je to, a nihče nam ni vedel odgovoriti. Odkritosrčno priznamo, da ne poznamo drugega Boska, kakor tistega ki je znal „čarati“ in čigar slava je zagotovljena s knjižico „Der kleine Bosco oder der perfecte Taschenspieler“. Ali se nabirajo darovi morda za napravo zavoda, v katerem se bodo katoliški ljudje učili jesti žive golobe, zavživati ogenj in požirati meče? Posebno verjetno to pač ni, a ker hočejo klerikalci reorganizovati vse, je mogoče, da se jim zdi tudi „copranje“ toli važno, da ustanove poseben zavod, kjer se bo učilo. Za profesorje ne bodo v zadregi, saj imajo v svojih vrstah mnogo spretnih mož. Nace Žitnik in kanonik Klun n. pr. sta že večkrat pokazala, kako znata svojo besedo pogoltniti, in to ni lahko, Povše je dokazal, da zna mleko premeniti v nič, Pfeifer pa je živa priča, kako se rudeč radikalec premeni v črnega klerikalca. Ti gospodje so torej prav predestinirani za profesorska mesta na novem zavodu in so porok, da nam vzgoje generacijo nedosežnih političnih Boskov.

— (Polijske vesti.) Mestna policija aretovala je včeraj 3 osebe in sicer 1 zaradi postopanja, 1 zaradi tatvine in 1 zaradi nevarne grožnje. Kakor znano, vlomil je v noči od 13. do 14. septembra letos neznan tat v tukajšnjo kavarno „Evropa“ ter ukradel okolo 60 gld. denarja in za 40 gld. raznih smodk in cigaret. Ker ni mogel odpreti miznice, odnesel je celo mizo ter jo na mestnem smetišču pod Tivolijem razbil. Kot te tatvine jako sumljiv bil je včeraj aretovan neki marker, ki pa dejanje odločno taji. — V stanovanje merosodca g. Lavca prišla sta včeraj popoldne dva potepuha ter zahtevala denarja, češ, „sedaj boste pa dali krajcarje“. Ko je gospa, ki je bila sama doma, preplašena pričela klicati na pomoč ter hotela oditi, zastopil je je eden postopačev pot; vendar se jej je posrečilo uteci; potem pa sta pobegnili tudi neznana postopača. Jednega je policija že sinoči aretovala, in sicer znanega potepuha Janeza Koprivca, drugemu pa je na sledu.

— (Narodne čitalnice škojeloške) občni zbor bode v nedeljo dne 22. grudnia t. l. ob 7. uri zvečer v lastnih prostorih. Dnevni red: 1. Nagovor predsednika. 2. Poročilo tajnika. 3. Poročilo blagajnika. 4. Volitev treh pregledovalcev računov. 5. Poročilo knjižničarja. 6. Volitev novega odbora. 7. Slučajnosti. Po občnem zboru „jour-fixe“ s prosto zabavo. Ob enem se društvenikom naznani, da bode vsako sredo v tednu ob polu 8. uri na večer „jour fixe“. Vabljeni so udje in po udih vpeljani neudi.

— (Zagorsko bralno društvo) priredi s sodelovanjem „Pivskih pevcev“ na dan 5. jan. 1896 koncert v prid zasirotelim ostalim Volaričevim.

— („Celjski Sokol“ priredi povodom izročitve diplom častnima članoma in častnima starosti in podstarosti ter ustanovitve atletskega oddelka dne 22. grudnia t. l. v vrtnem salonu pri „Zamorcu“ veselico, pri kateri bodo sodelovali „Celjske pevsko društvo“, tamburaški zbor ter oddelki c. in kr. vojaške godbe 27. pešpolka iz Ljubljane. Vpored: 1.) Koračnica, svira vojaška godba. 2.) Nagovor staroste in izročitev častnih diplom. 3.) Tamburanje. 4.) Vojaška godba. 5.) Nastop atletskega oddelka z rednimi in prostimi vajami s pezami in ročki od 30—100 kg. 6.) „Jadransko morje“, Hajdrih, moški zbor (poje „Celjsko pevsko društvo“.) 7.) Vojaška godba. 8.) Atletske in akrobatske skupine, izvršujejo predelovadci in atletski oddelki. 9.) Tamburanje. 10.) a) Sattner „Na planine, moški zbor z bariton solo; b) Sattner „Pogled v nedolžno oko“, poje oktet „Celjskega pevškega društva“. Po dovršenem vzporedu koncertuje vojaška godba. Vstopnina: za osebo 50 kr., za obitelj do treh oseb 1 gld. Začetek ob 8. uri. Vstop je dovoljen samo povabljenim. Kdor iz pomote ni dobil vabila, naj se oglasi v nedeljo dne 22. t. m. dopoldne v prodajalnici g. Hribarja ali zvečer pri blagajni.

— (Društva „Zore“ v Opatiji) občni zbor bode v nedeljo 23. t. m. ob 4. uri popoldne v čitalničnih prostorih v Opatiji. Dnevni red: 1.) Pozdrav predsednika. 2.) Poročilo tajnika. 3.) Poročilo blagajnika. 4.) Volitev novega odbora. 5.) Posamazoi predlogi.

— (Plaz) se je 14. t. m. usul pri Drežanci na Goriškem in zasul tri može. Dva sta se rešila, jeden pa je pod snegom preminul.

* (Živa pokopana.) Poročali smo, da sta v Döblingu pri Dunaju bila zasuta dva vodnjak kopajoča delavca. Rešilna dela so od predvečerajšnjim opoiudne trajala neprestano vso noč do popoldne, ko se je začel iz zemlje zamolkli glas: Jesus, Marija, kdo je. Veselje med rodbinami in prijatelji ponesrečencev je bilo nepopisno, ko so spoznali, da ponesrečenca še živi. Rešilna dela so se nadaljevala z vso enerzijo. Okolu 6. ure zvečer so rešitelji našli ponesrečenca, ki sta bila celih 38 ur živo pokopana in se že pripravljala na smrt. Jeden ponesrečenec je bil že z glavo in z jedno roko iz zemlje, a v tem hipu se je svet pod njim udrl in ponesrečenca sta se pogreznila zopet nekaj metrov globoko. Rešilna dela so se nadaljevala z obudovanjem vredno požrtovalnostjo. Po triurnem delu so prišli tako daleč, da so zopet zaslišali glas ponesrečencev. Izvedeli so, da se je jeden ponesrečenec že zadušil, drugega pa zapišujejo moči. S podvojeno silo se je delo nadaljevalo z upanjem, da se reši vsaj jeden ponesrečenec.

Brzojavke

Dunaj 20. decembra. V današnji seji gospodske zbornice se je predsednik spominjal z jako toplimi besedami grofa Taaffeja. Poslanska zbornica je rešila budgetni provizorij. Mladočeh Schwarz je izjavil, da je stališče čeških poslancev napram vladi odvisno od vladnega postopanja v češkem deželnem zboru. Kaltenegger je govoril o razmerju med katoliško-ljudsko stranko in konservativci ter rekel, da je razpora kriv Morsey, ki hoče postati minister. Stransky je grajal korespondenčni urad, Romančuk je zagovarjal malorusko deputacijo. Za njim je začel govoriti finančni minister Bilinski.

Dunaj 20. decembra. Poslanik v Londonu grof Deym je bil danes pri cesarju v avdijski ter podal ostavko. Njegov naslednik bo grof Kalnoky.

Dunaj 20. decembra. Pogajanja laških poslancev tirolskih in primorskih glede ustanovitve laškega kluba so se razbila.

Bruselj 20. decembra. Kralj je že podpisal ukaz glede mejnarodne razstave l. 1897. Razstava je s tem zagotovljena.

Carigrad 20. decembra. Revolucijarno gibanje na Kreti se čedalje bolj razširja. Ustaši dobivajo pomoč iz Grške. Guverner je zahteval, naj se sedanja posadka 15 bataljonov pomnoži za 10 bataljonov, a vlada je odposlala le 4 bataljone.

V soboto, dne 21. decembra 1895.

Noviteta! Prvikrat: Noviteta!

Brat Martin.

Ljudska igra s petjem v štirih dejanjih. Nemški spisal Karol Costa. Uglasbil Makso pl. Weinzierl. Poslovenil „g. Kapelnik g. Hilarij Benšek. Režiser g. Rudolf Ineman.

Blagajna se odpre ob 7. uri. — Začetek točno ob 7,30. uri.

Konec po 10. uri zvečer.

Vstopnino glej na gledališkem listu.

Pri predstavi svira orkester slav. c. in kr. pešpolka št. 27.

Prihodnja predstava bo v četrtek, dne 26. decembra t. l.

Iz uradnega lista.

Izvršilne ali eksekutivne dražbe: Antona Škamprle posestvo v Dolenji vasi, cenjeno 40 gld.; Antona Kocijančiča posestvo v Istotam, cenjeno 60 gld.; Matije Franetiča posestvo v Potočah, cenjeno 80 gld.; Tereze Švigelj posestvo v Senožetah, cenjeno 15 gld.; Antona Živica posestvo v Raši, cenjeno 50 gld., vseh pet na zahtevo c. kr. fin. prokurature v Ljubljani dne 23. decembra 1895 in 25. januarja 1896 v Senožetah.

Tuji.

19. decembra.

Pri **Mališči**: Iskl. Swarz, Singer z Dunaja. — Koptzky iz Beljaka. — Kurnler iz Gorice. — Ritter iz Sevnice. — Štefin iz Postojne. — Heine iz Kriegelacha. — Lindner iz Gradca.

Pri **Lloyd**: Mrovatin iz Vipave. — Srmenik z Bleda. Pri **južnem kolektorju**: Lindner iz Konjic. — Gönner iz Ivančic.

Meteorološko poročilo.

Decembra	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
19.	9. zvečer	729.6	+0.9°C	bresvotr.	oblačno	
20.	7. jutraj	729.1	+0.6°C	sl. sever	megla	10.4
	2. popol.	728.2	+2.1°C	sl. severozh.	oblačno	

Srednja večerajnja temperatura +1.2°, za 3.3° nad normalom.

Dunajska borza

dne 20. decembra 1895.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	148 gld.	—	kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	191	—	—
Dunavske reg. srečke 5% po 100 gld.	129	—	—
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	120	—	—
Kreditne srečke po 100 gld.	199	50	—
Ljubljanske srečke.	24	—	—
Rudolfove srečke po 10 gld.	23	—	—
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	157	—	—
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	430	—	—
Papirnat rubelj	1	29 1/2	—

Ženitna ponudba.

Iz posebne simpatije do bratskega slovenskega naroda želi Hrvat skleniti zakonsko zvezo s Slovenko. Isti je vlastelin, 35 let star, rimski katolik. Poseduje plemiško posestvo, ki je vredno 26 do 30 tisoč goldinarjev. Posestvo leži v lepi okolici, ne daleč od dobro znanih toplic. Zahteva se ambicija za gospodarstvo, inteligencija in primeren imetek proti imetku oglasitelja. Starost 24 do 30 let. Eventualne ponudbe naj se izvolijo poslati upravništvu „Slov. Naroda“ pod „Hrvat“. —

(1) Diskrecija zjamčena. (1633)

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1895

Nastopajočim potnikom in obojateljnim častim osebam se v prednostu upoštevajo.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.)

Ob 12. uri 55 min. po mestni cesti v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, des. Seitzthal v Aussee, Ischl, Gmund, Bolnograd, Steyr, Linz, Badjevice, Pilsen, Marjine vane, Hebr, Karlove vane, Francovo vane, Prago, Ljubo, Dunaj via Amstetten.
Ob 6. uri 10 min. gubraj mešani vlak v Koberje, Novo mesto.
Ob 7. uri 10 min. gubraj mešani vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, des. Seitzthal v Bolnograd, Dunaj via Amstetten.
Ob 12. uri 55 min. popoldne mešani vlak v Novo mesto, Koberje.
Ob 11. uri 55 min. popoldne mešani vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Seitzthal, Dunaj.
Ob 4. uri popoldne mešani vlak v Trbiš, Beljak, Celovec, Ljubno, des. Seitzthal v Bolnograd, Land-Gastein, Zell na Jersa, Inzomei, Bregenz, Ouh, Genuva, Paris, Steyr, Linz, Gmund, Ischl, Badjevice, Pilsen, Marjine vane, Hebr, Francovo vane, Karlove vane, Prago, Ljubo, Dunaj via Amstetten.
Ob 7. uri 30 min. večer mešani vlak v Koberje, Novo mesto.
Naslednja ob nedeljah in praznikih ob 8. uri 30 min. popoldne mešani vlak v Ljubno-Bled.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.)

Ob 6. uri 55 min. gubraj mešani vlak s Dunaja via Amstetten, Ljubo, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Hebr, Marjinih varov, Pilsen, Badjevice, Bolnograd, Linz, Steyr, Gmund, Ischl, Aussee, Ljubno, Celovec, Beljak, Franzensfeste, Trbiš.
Ob 11. uri 55 min. popoldne mešani vlak s Dunaja via Amstetten, Ljubo, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Hebr, Marjinih varov, Pilsen, Badjevice, Bolnograd, Linz, Steyr, Paris, Genuva, Ouh, Bregenz, Inzomei, Zell na Jersa, Land-Gastein, Ljubno, Celovec, Pontabel, Trbiš.
Ob 2. uri 30 min. popoldne mešani vlak iz Koberje, Novo mesto.
Ob 4. uri 15 min. popoldne mešani vlak s Dunaja, Ljubno, Seitzthal, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Trbiš.
Ob 8. uri 30 min. večer mešani vlak iz Koberje, Novo mesto.
Ob 9. uri 15 min. večer mešani vlak s Dunaja preko Amstetena iz Ljubne, Beljaka, Celovec, Pontabel, Trbiš.

Odhod iz Ljubljane (dr. kol.)

Ob 7. uri 30 min. gubraj v Kamnik.
Ob 8. uri 55 min. popoldne večer.
Ob 9. uri 30 min. večer.
Ob 6. uri 55 min. gubraj v Kamnik.
Ob 11. uri 55 min. popoldne večer.
Ob 8. uri 30 min. večer.

Prihod v Ljubljano (dr. kol.)

Ob 6. uri 55 min. gubraj v Kamnik.
Ob 11. uri 55 min. popoldne večer.
Ob 8. uri 30 min. večer.

2 leti garancije!

Remont. iz nikla gld. 3.85
„ arebr. 100/1000 7.15
za dame 3.25
Spiralna Breque, 15 kamn. 12.20
s 16 k. l. Chaton sistem „Glashütte“ 17.05
„Goldin“ Rem. s 3 pokrovi 6.00
garantirano trajna 9.90
Budilka, na sidro idoca, sveteča 1.87
Regulateur, 1 dan idoc, s bitjem 5.50
10 dni idoc, s bitjem 8.25
Ilustr. cenike o urah, verižicah, budilkah, regulatorjih, zlatem in srebrnem blagu do najfinjše vrste razpošiljam gratis in franco. Neugajajoče blago se zamenja ali se povrne denar.

Evg. Karecker, tovarna za ure.
Bregenz. Vorarlberg. (1625—5)

Lekarna Trnkóczy, Dunaj, V.

Doktor pl. Trnkóczy-jev zeliščni sirup

od občinstva navadno zahtevan pod imenom sok za prsa, pljuča in zoper kašelj

prirejen iz planinskih zelišč in lahko raztopljivega vapnenega železa.
Steklenica s navodilom o porabi 56 kr., 12 steklenic 5 gld.

Dobiva se pri (1563-4)

Ubaldu pl. Trnkóczy-ju lekarnarju v Ljubljani.

Poslji se s obratno pošto.

Lekarna Trnkóczy v Gradci.

Srajce za gospode

za koje se garantuje, da se dobro prilagaja, iz najboljšega materijala, s gladkimi prsi po gld. 27-50, s v gube nabranimi prsi po gld. 29-12 komadov, prodaja promptno iz zaloga ali pa narejene po meri, kakor tudi najfinije in najsolidnejše (824—26)

v ovratnikih in manšetah.

Henrik Kenda, Ljubljana.

VABILO

občnemu zboru

delniškega društva

I. narodni dom v Rudolfovom

ki se bode vršil

dne 4. januarja 1896 ob 6. uri zvečer

v Narodnem domu

s sledečim vzporedom:

1. Sporočilo in račun za leto 1895.
2. Določba dividende.
3. Odločba glede podarjene delnice g. dra. Tavčarja.
4. Volitev 7 udov v upravni odbor in 3 udov v pregledovalni odsek.

Račun za leto 1895 leži v notarski pisarni delničarjem v pregled.

Dr. Albin Poznik, predsednik.

(1639)

Pristno ruske gumaste galoše

le najboljše vrste

za dekleta gld. 1.60
„ dame gld. 1.90, „ 2.20
„ gospode „ 2.80, „ 3.20

ponuja (1444—7)

Henrik Kenda
v Ljubljani.

Družbinske igre

in vsakovrstne igrače, kakor tudi galanterijsko in lesnoredbarsko blago priporoča kot najpripravnejše za (1627-4)

Božična darila

F. Stampfel v Ljubljani

Kongresni trg, Tonhalle.

Št. 1180.

Razpisana je služba prvega mestnega policaja v Kranju

z letno plačo 360 gld., prostim stanovanjem in službeno uniformo.

Prosilci, zmožni slovenskega in nemškega jezika, naj uložijo lastnoročno pisane prošnje z dokazi sposobnosti do 1. januarja 1896 pri občinskem odboru.

Doslужeni vojaki in žandarmi imajo prednost.

Županstvo v Kranju

dne 7. decembra 1895.

Svarilo!

V poslednjem času se množe mešetarsko pretirana naznanila naše takozvane „konkurence“ na tako prisiljiv način, da moramo v razjasnilo opomniti nastopno:

„Konkurenci“ prodaja žarno-lučne sisteme, ki so posneme Auerjevih patentov in, kakor vse posneme, manjše vrednosti.

Proti tem raznovrstnim kršiteljem naših privilegijev pravice smo nastopili z vso strogostjo nam pristujočih pravnih sredstev in smo tudi dali zapleniti na Dunaju in v Pragi v njih zalozah najdene žarne objekte. Tudi smo dosegli, da se je dotičnim tvrdkam potom deželnih sodišč na Dunaju in v Pragi pod globo 50 gld. za vsak slučaj prestopka prepovedalo prodajati ponarejene žarnice.

Pričakovati je tedaj, da ti ukrepi postanejo v najkrajšem času pravomočni, in da bodo oni, ki so se po nenavadno nizkih cenah dali zavesti in kupovali take iz inozemstva importirane izdelke naših posnemovalcev, prišli v neprijetni slučaj, da bi imeli svetilke brez žarnic. Opozorjamo torej naše p. n. konsumente na to možnost in jih prosimo v njih lastnem interesu, da zahtevajo samo

plinovo žarno luč patent Auer

ker dobavljamo žarne objekte le k svetilkam, katere so bile naročene po našem zastopu tukajšnje plinove tovarne.

Avstrijska delniška družba za plinovo žarno luč
patent dr. Karol Auer pl. Welsbach.

(1637)

Zastop v Ljubljani: Plinova tovarna.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Noll.

(1606—8)

J. Pserhofer-jeva

lekarna „pri zlatem državnem jabolku“

Dunaj, I., Singerstrasse št. 15.

J. Pserhofer-jeve

odvajalne kroglice, preje kri čistilne kroglice imenovane, staro, znano, lahko čiste domače zdravilo.

Od teh kroglic stane: 1 škatljica s 15 kroglicami 21 kr., 1 zvitok s 6 škatljicami 1 gld. 5 kr., če se pošlje nefrankovano proti povzetju pa 1 gld. 10 kr.

Če se poprej vpošlje denarni znesek, potem stane poštnine prosta pošiljatev: 1 zvitok kroglic 1 gld. 25 kr., 2 zvitka 2 gld. 30 kr., 3 zvitki 3 gld. 35 kr., 4 zvitki 4 gld. 40 kr., 5 zvitkov 5 gld. 20 kr., 10 zvitkov 9 gld. 20 kr. (Manj ko 1 zvitok se ne more pošiljati.)

Prosi se izrecno „J. Pserhofer-ja odvajalne kroglice“ zahtevati in na to paziti, da ima napis na pokrovu vsake škatljice na navodilu o uporabi stoječ podpis J. Pserhofer in sicer z ručičnimi črkami.

Balsam zoper ozeblino J. Pserhofer-ja. 1 lonček 40 kr., s poštnine prosto pošiljatev 65 kr.

Sok iz ozkega trpotca (Spitzwegerichsaft), 1 steklenica 50 kr.

Balsam zoper golšo, 1 steklenica 40 kr., s poštnine prosto pošiljatev 65 kr.

Stoll-ovi Kola-preparati, izvrstno krepčilo za želedece in živce. 1 liter kola-vina ali eliksirja 3 gld., — 1/2 litra 1 gld. 60 kr., — 1/4 litra 85 kr.

Zdravilni obliž za rane pok. prof. Stendel-a, 1 lonček 50 kr., s poštnine prosto pošiljatev 75 kr.

Razen tu imenovanih preparatov so v zalogi še vse v avstrijskih časnikih oglašene tu- in inozemske farmacevtske specialitete ter se preskrbje vsi predmeti, katerih morda ne bi bilo v zalogi, na zahtevanje točno in najceneje.

Pošiljatev po pošti izvršujejo se najhitreje proti temu, da se prej vpošlje denar, večje naročbe tudi proti povzetju zneska.

Ce se preje vpošlje denar (najboljše s poštno nakaznico), potem je poštnina mnogo cenejša, nego pri pošiljatih proti povzetju.

Imenovane specialitete tudi prodajata v Ljubljani gospoda lekarja: Hardet-schlager in Ploccil. (1419—7)

Lastnina in tisk „Národne Tiskarne“.